

România Libera

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

De Ziua Victoriei

Un săptăminal a publicat de curând două fotografii impresionante. Una îl reprezintă pe locotenentul sovietic Grigori Stepanovici Golobrodko, cealaltă pe locotenentul american Buck L. Kottzebe. Cei doi ostași au fost fotografiați acum 11 ani, într-o zi de aprilie. Ei au fost primii care s'au sărutat, fără eufazi, fără vorbe inutile și-au strins mâinile în memorabilia întâlnirii de pe Elba. Chipurile celor doi ostași sînt trase, oamenii par obosiți — războiul n-a fost o simplă plimbare prin Europa. Dar ochii amîndurora sînt veseli — victoria împotriva dușmanului comun le răspîndește eforturile. Golobrodko și Kottzebe erau în primăvara anului 1945 doi tineri cărora victoria din mai le deschidea perspectiva vișii, a fericirii, a păcii. Se spune că timpul învăluse ca un vîl memoria oamenilor. Oriunde ar trăi — acum la 11 ani de la prima lor întâlnire — sovieticul Golobrodko și americanul Kottzebe n-au uitat desigur nimic. Ochiul lor au fost ochii unei generații întregi. Ei au văzut arzînd orașe, au auzit copiii scîncînd de foame, ei au simțit în nărl mîsurile aduse de vînt de la Maidanek și Auschwitz. Asemenea lucruri nu se pot uita.

Stringîndu-și mîna pe Elba, înfîlîndu-se în timpul campaniei împotriva lui Hitler, nenumărații soldați sovietici și americani, englezi și francezi, soldați ai prîjitoarelor Europe și ai îndepărtatei Americi s-au angajat solemn: nu vom uita niciodată grozăviile războiului; vom face totul ca ele să nu se mai repete!

Ulterior, cînd după războiul de abia terminat, profitorii de pe urma neogoliului cu arme au început să agite din nou spectrul măcelului, oamenii s-au gîndit iarăși la prețul victoriei. Rușii și-au adus a-minte de spînzurările din Ucraina și de Stalingrad, americanii de listele care începeau cu „au căzut la datorie...”, englezii de nopțile de groază din Coventry, francezii de masacrul de la Oradour, cehii de martirii din Lidice, polonezii de ghetoul Varșoviei, românii de orașele distruse ca Iași și Galați, italienii de cei șapte frați Cervi. Toate popoarele au cunoscut suferințele războiului, toate popoarele au dreptul să se bucure de pace. Pacea era însă nu numai prietenii, ea are și dușmani. O întrebare s-a impus cu stăruință de-a lungul perioadelor de peste un deceniu care ne desparte de memorabilia zi a victoriei asupra fascismului: oare marile puteri care unite au zdrobit armata hitleristă — n-ar putea, unite să asigure o pace trainică?

Nu încapă niciodată că dacă marile puteri — fără deosebire de orînduirea lor socială și politică — ar pune în slujba apărării păcii un efort la fel de unanim și de coordonat, ca acela pe care l-au pus în slujba războiului, s-ar putea asigura o pace trainică între toate popoarele. Poți numi acest imperativ al opiniei publice din zilele noastre coexistență pașnică sau te poți feri de a-l numi astfel, un lucru este însă limpede: în cei 11 ani de după victorie, oamenii au acumulat destule puteri pentru a-și impune voința; în zilele noastre — cînd înseși ecerurile cele mai reacționare din occident sînt nevoia de a-și schimba dacă nu politica cel puțin vorbele — războiul nu mai este o calamitate inevitabilă. Ideea rezolvării pe calea armelor a problemelor litigioase a devenit extrem de nepopulară. Ideea șantajului atomic era din ce în ce mai puțin adezivă. Un război cu mijloace moderne pare tuturor celor care nu și-au pierdut rațiunea un atentat la adresa întregii umanității. Pe cîl diferite, mase din ce în ce mai largi de oameni vin să

înțelegă rîndurile celor ce sînt pentru pace, împotriva războiului. Lumea pare alădăată cîmp de experimentare a celor mai diverse metode de ucidere în masă. Din inima Europei și pînă la oceanele Pacific și Indian se întinde azi zona socialismului, în care aproape un miliard de oameni experimentează — potrivit cu propria lor alegere — cele mai bune metode de construire a unui viitor fericit. Aceasta nu poate decît să influențeze în bine întreaga situație internațională.

În toate țările lumii crește cu putere mișcarea pentru tratative, pentru înțelegere între state — pentru coexistență pașnică, pentru pace. Ideea „mai bine schimburi de păcări decît schimburi de focuri” cuprinde din ce în ce mai mult mințile și inimile oamenilor.

La 11 ani de la victoria împotriva fascismului, există încă în lume multe probleme nerezolvate, încă destule primejdiile pentru pace. Nici un om cinstit nu poate privi fără îngrijorare la renașterea wehrmachtului; nimănu nu-i poate fi indiferentă politica „războiului rece”; nimeni nu poate rămîne nepăsător față de primejdia perpetuării cursului înarmărilor. Făcînd în ultimii ani propuneri concrete pentru rezolvarea pe cale pașnică a celor mai importante probleme ale omenirii, Uniunea Sovietică a polarizat simpatia popoarelor. Azi toți știe cine sînt cei din pricina cărora probleme vitale pentru pace — unificarea Germaniei, încetarea „războiului rece”, dezarmarea — n-au putut fi încă înfăptuite. Mulți ani propaganda americană a înțreținut ideea că Uniunea Sovietică respinge, chipurile, „din principiu” orice propuneri occidentale. Dar a fost deajuns ca Uniunea Sovietică să se declare de acord cu propunerile puterilor apusene, pentru ca S. U. A. să formuleze noi pretenții, să pună noi condiții, să găsească noi pretexte. O pace temeinică nu poate fi obținută numai prin eforturile unei singure părți — oamenii cer de aceea schimbarea politicii externe a S.U.A. Tratativile nu pot duce la rezultate practice decît atunci cînd ambele părți dau dovadă de bunăvoință — oamenii cer de aceea diplomații americane mai multe eforturi în această privință. Unii pun poziția rigidă a politicii oficiale a S.U.A. pe seama faptului că în anii grei al furtunii americani „n-au simțit războiul”. Aceasta nu este adevărat. Locotenentul american Buck L. Kottzebe — și alături de el alții alții — pot să spună: noi am sorbit din căpa amară a războiului; un nou război — care ar aduce nenorociri incomparabil mai mari — nu, niciodată!

Și în acest an Ziua Victoriei e un bun prilej de aducere amîntele. Pe mormintele de pe drumuri pleridute de munte, la piedestalele monumentelor din marile orașe, oamenii depun flori. Dar cel mai puternic omagiu celor căzuți îl aduc oamenii legîndu-se solemn să fie și mai solidari în lupta lor, pentru ca noi cîmilitre ale războiului să nu fie posibile, pentru ca Ziua Victoriei din 1945 să însemne începutul epocii păcii în secolul nostru!

Cu prilejul celui de a 11-a aniversării a eliberării Germaniei, marți 8 mai la ora 10 dimineața, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. D. Germaniei la București, W. Eggerath, însoțit de membrii Ambasadei, a depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor Sovietici din Piața Victoriei. La solemnitate au fost de față tovarășii A. Mîlnășan, locuitor al ministrului Afacerilor Externe, general maior I. Jelev, din partea Ministerului Forțelor Armate ale R.P.R., C. Franțescu, director ad-interim al protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, colonelul Nistor Lungu, șeful comendului

garnizoanelor București, reprezentanți ai presei.

Au asistat: A. A. Epigev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și membri ai Ambasadei U.R.S.S. (Agerpres)

Timpul nu lucrează pentru N.A.T.O...

Decarațiile optimiste făcute de liderii ai politici occidentale după sesiunea Consiliului pactului nord-Atlantic care s-a încheiat simbolic, par crispate, de circumstanță. Amărata neînțelegerilor care n-au fost rezolvate, a fișurilor care n-au fost (și nu pot fi) astupate, a perspectivelor neșigure, răzbuite cu putere. N.A.T.O. — organizație profund nepopulară peia țările sale agresive și prin metodele sale dăunătoare păcii — e în impas. Comunicatul final cauzat să-și justifice existența prin faptul că în decursul ultimilor ani „în unele probleme europene esențiale, pînă la problema reînălțării Germaniei nu s-a realizat nici un progres”. Dar foaia lăunatică a N.A.T.O. și-a dat din plin contribuția ca nici un progres să nu se poată realiza.

În dezastru cu oameni care cer cu insistență promovarea unei politici de pace, minștrii de Externe occidentali nu pot realiza un acord nici în cea mai privitoare personal! Alfel de ce ar fi avut nevoie dl. Dulles, reprezentantul S.U.A., să facă apel la „coeziența atlantică” în cursul recentului Consiliu N.A.T.O. — a văcunoscut secretarul Departamentului de stat — „nu a atîns încă stadiul deplinei armonizării; prea multe divergențe separă pe unii din membrii săi”.

Cei drept e drept, N.A.T.O. este mai mult intruchupare divergențelor decît armoniei. Dl. Dulles a propus de aceea un plan de 10 ani pentru reabilitarea N.A.T.O. A fost creat chiar și un comitet al „celor trei înțelepți” (ministrii de Externe ai Canadei, Italiei și Norvegiei), care să elaboreze planul de perspectivă al N.A.T.O. Iată însă că chiar ideea acestui plan poartă în sine germele scepticismului.

Ceci vor fi oare toate guvernele occidentale gata să participe la „statul major al războiului rece care s-a luptat contra Moscovei”, a căruia înțelegere este propus de dl. Dulles ca prim obiectiv al acțiunilor „celor trei înțelepți”? Să nu uităm că în primăvara aceasta a început un dezaghe general; conducătorii sovietici au și fost la Londra (cea ce a întărit prestigiul guvernului englez mult mai mult decît anul de „război rece”) și că oamenii de stat francezi sînt așteptați la Moscova (numai simpla anunțare acum oțvea luni a acestei vizite a dat actualului cabinet francez o stabilitate pentru care

orice guvern predecesor lor fi învidiat).

Vor fi oare, apoi, toate guvernele occidentale gata să urmeze chemarea la mobilizarea în scopuri militare „a resurselor întregii comunități atlantice”, chemare lansată de „New York Times” după Consiliul N.A.T.O.? Să nu uităm că rezarșele unice dintre țări se resimt mult tocmai de pe urma acțiunilor N.A.T.O. și că în privința chestiunilor militare muști sînt nevoia să descheie gulerul cămășii...

Vor fi oare — în sîrșit — toate guvernele occidentale dispuse să creadă pe dl. Dulles cînd acesta asigură cu mîna pe inimă că „planul său nu înseamnă înăbușirea suveranității naționale, ci este menit să coordoneze politica în avantajul comun?” (Associated Press). Faptele de pînă acum nu arată cu toții altceva. În scopurile sînt gata întotdeauna să creadă mai mult propria lor experiență decît cuvînte mioroase.

Fapt este că pentru cîitorii 10 ani, dl. Dulles recuză pentru N.A.T.O. același rol de detagament de joc în lupta împotriva comunismului și a păcii. „Lumea comunistă — consistă cu îngrijorare perisozată dl. Dulles — se compune din opt sute de milioane de suflete și lumea liberă (citez lumea capitalistă — nr.) dintr-un miliard șase sute de milioane, din care un miliard trăiește în țările slab dezvoltate. Trebuie evitat ca proporția de doi la unu în favoarea lumii libere să se transforme într-o proporție de unu la trei în favoarea comunismului”.

Dl. Dulles se face a uita că proporțiile de care vorbește sînt de pe acum altde. Cînd alături de marea lagăr al păcii și socialismului merg în apărarea păcii tocmăi acest miliard de oameni din țările acestor țări slab dezvoltate. Impreună — fără socialiste și neosocialiste — alcătuiesc „zona păcii”. La aceasta mai trebuie pusă la socoteală și marea influență pe care mișcarea muncitorească din țările occidentale o exercită în chiar țările blocului Atlantic.

Îngrijorat de perspectiva creșterii împetușoare a comunismului, dl. Dulles încredințase mai departe pe 10 ani N.A.T.O.-ului misiunea de primă linie anticomunistă. Dar pe „crucifix” îl așteaptă deziluzii amare: timpul nu lucrează pentru N.A.T.O. ci împotriva sa...

RADU TIULESCU

Depunerea unei coroane de flori la Monumentul Eroilor Sovietici

Cu prilejul celui de a 11-a aniversării a eliberării Germaniei, marți 8 mai la ora 10 dimineața, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. D. Germaniei la București, W. Eggerath, însoțit de membrii Ambasadei, a depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor Sovietici din Piața Victoriei. La solemnitate au fost de față tovarășii A. Mîlnășan, locuitor al ministrului Afacerilor Externe, general maior I. Jelev, din partea Ministerului Forțelor Armate ale R.P.R., C. Franțescu, director ad-interim al protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, colonelul Nistor Lungu, șeful comendului

garnizoanelor București, reprezentanți ai presei.

Au asistat: A. A. Epigev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și membri ai Ambasadei U.R.S.S. (Agerpres)

Pînă nu de mult, colectivitățile din comuna Ciobanu, raionul Hirsova, își aveau munca organizată pe două brigăzi. Pe atunc gospodăria colectivă avea doar 600 de hectare și număra numai 90 de familii. În primăvara aceasta, pe cele peste 2.000 de hectare ale gospodăriei colective au ieșit la lucru 9 brigăzi. Și aceasta pentru că numai în primele luni ale acestui an numărul colectivităților a sursit cu peste 350 familii. Luercînd cu forțe sporite, munca colectivităților din Ciobanu a fost în primăvara aceasta deosebit de rodnică. În câteva zile numai, ei au reușit să termine aproape toate lucrările agricole de primăvară. Însămîntînd după metoda în cuburi așezate în pătrul toate cele 448 hectare porumb și 100 hectare floarea-soarelui. S-au evidențiat brigăzile conduse de colectivitățile Dumitru Cojocaru și Gheorghe Drăghici.

Pe țările cele gospodăriei colective și a colectivităților agricole din regiunea Constanța, muncile agricole de primăvară se apropie de sîrșit. Este un succes la care și-au dat o însemnată contribuție toate S.M.T.-urile din regiune. Pînă la această dată, mecanizatorii din 12 S.M.T. au reușit să-și îndeplinească și să-și depășească sarcinile de plan pentru campania agricolă din primăvara aceasta. Printre acestea se numără S.M.T. Castelu care și-a reabilitat planul în proporție de 124,74 la

Cu forțe sporite

Pe țările cele gospodăriei colective și a colectivităților agricole din regiunea Constanța, muncile agricole de primăvară se apropie de sîrșit. Este un succes la care și-au dat o însemnată contribuție toate S.M.T.-urile din regiune. Pînă la această dată, mecanizatorii din 12 S.M.T. au reușit să-și îndeplinească și să-și depășească sarcinile de plan pentru campania agricolă din primăvara aceasta. Printre acestea se numără S.M.T. Castelu care și-a reabilitat planul în proporție de 124,74 la

Mecanizatori frunțași

Pe țările cele gospodăriei colective și a colectivităților agricole din regiunea Constanța, muncile agricole de primăvară se apropie de sîrșit. Este un succes la care și-au dat o însemnată contribuție toate S.M.T.-urile din regiune. Pînă la această dată, mecanizatorii din 12 S.M.T. au reușit să-și îndeplinească și să-și depășească sarcinile de plan pentru campania agricolă din primăvara aceasta. Printre acestea se numără S.M.T. Castelu care și-a reabilitat planul în proporție de 124,74 la

știa, S.M.T. Pantelimon, Topraisar Chirnojeni și altele. Printre mecanizatorii frunțași în campania agricolă din primăvară aceasta se numără tractoriștii din brigada I de la S.M.T. Castelu condusă de Ion Mihai, care și-a îndeplinit planul în proporție de 175 la sută, cei din brigăzile conduse de Curtai Iala de la S.M.T. Cobadin, Gheorghe Lupu de la S.M.T. Chirnojeni și alții. Terminînd cu succes muncile de însămîntare, ei au trecut la executarea lucrărilor de întreținere a culturilor prășitoare.

Cu ajutorul aviației

Bucă, Ciocrlia, Tigrușor, anunțau că o parte din culturile de grâu au fost atacate de zăbrus. Pericolul era mare. Se impunea măsuri rapide de combatere a dăunătorilor care-și făcuseră apariția pe suprafețele destul de întinse. Iată de ce în sprînjii muncitorilor de la aceste gospodării au fost trimise trei avioane care zile în șir au pulverizat peste lanurile infectate însemnate cantități de arsenal de calciu. Intervenția lor rapidă a fost deosebit de eficientă, salvîndu-se peste 2500 hectare semănături de grâu.

Aniversarea a 35 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România

Adunarea festivă de la Teatrul de Operă și Balet al R. P. R.

Marți seara a avut loc la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. adunarea festivă organizată de Comitetul orașenesc București al P.M.R. cu prilejul aniversării a 35 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România. La adunare au luat parte numeroși membri de partid, printre care participanții la istoricul Congres de constituire a Partidului Comunist din România, din anul 1921, membri ai C.C. al Partidului Muncitoresc Român și membri ai guvernului, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei, activiști ai organizațiilor de masă, oameni de știință, artiști și cultură, generali și ofițeri superiori ai Forțelor Armate ale R.P.R.

Pe fundalul roșu al scenei se vedeau portretele lui Karl Marx și Vladimir Ilieci Lenin încadrate de drapel

Prezidiul adunării festive

roșii și tricolore. Alături erau înscrise datele memorabile: 1921—1956 și cuvintele: „Trăiască Partidul Muncitoresc Român”.

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii: Gh. Apostol, Emil Bodnăraș, P. Borilă, N. Ceaușescu, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Al. Drăghici, Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioroș, C. Pirvulescu, D. Coliu, L. Răutu, L. Sălișian, I. Coșma.

Au luat de asemenea loc în prezidiul tovarășii: Gh. Stoica, Constantin Mănescu, Mihail Ceaușescu, Mihail Macavei, Th. Iordăchescu, delegați la primul congres al partidului, vechiul militan al mișcării muncitorești, Mihail Gh. Bujor, precum și tovarășii Constantin Crăciun, F. Dănăilache, Cornel Fuțger, Ileana Răceanu, Ștefan Voicu, Constantin Țiulescu, Aristide Econo-

mu, frunțași în producție la uzinele „Mao Tze-tun” și Ana Velea, frunțași în producție la atelierele centrale I.T.B. Adunarea a fost deschisă de tov. F. Dănăilache, membru al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului orașenesc București al P.M.R.

Tovarășul Constantin Pirvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., a roștit o cuvîntare consacrată aniversării a 35 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România.

Adunarea a păstrat un moment de reculegere în memoria celor căzuți pentru marea cauză a socialismului. Festivitatea s-a încheiat în acordurile internaționale, imnul de luptă al clasei muncitoare din lumea întreagă, intonat de întreaga asistență.

(Agerpres)

Cuvîntarea tovarășului Constantin Pirvulescu

Tovarăși,

Se împlinesc 35 de ani de la crearea Partidului Comunist din România. Acest act mare înfăptuit de către clasa muncitoare a marcat un moment hotărîtor în dezvoltarea istoriei poporului nostru. În viața politică a României a apărut un partid marxist-leninist care a avut sarcina istorică să conducă clasa muncitoare, întregul popor muncitor la completa eliberare de sub orice exploatare și asuprire.

Greu, plin de jertfe, dar glorios a fost drumul străbătut de partid în anii care au urmat de la înființarea sa. În cei 35 de ani de existență, Partidul Comunist din România a activat numai puțin timp în ilegalitate, iar timp de 20 de ani, din 1924 și pînă la 23 August 1944, partidul a fost ținut în afara legii și crunt prigonit de către burghezia și moșierimea romînă. Dar totdeauna Partidul Comunist a ținut sub steagul de luptă al clasei muncitoare. În anul 1924, cînd s-a fost scos în afara legii, Partidul Comunist din România s-a angajat în fața clasei

muncitoare și a întregului popor român, în fața proletariatului internațional, că va rămîne credincios cauzei marelui eliberare a maselor asuprite. „Oricît de îngeroș ar fi teroarea — se spunea în Manifestul C.C. al P.C.R. din 1924 — partidul nu va părăsi postul său de conducător al maselor muncitoare ale țării noastre, și al naționalităților nemilos asuprite, post la care va rămîne cu hotărîre pînă la completa zdrobire a oligarhiei și aplicarea integrală a principiilor democratice și a libertăților pentru clasa muncitoare”.

Partidul Comunist din România și-a ținut cu cinstire angajamentul lăsat. Pentru îndeplinirea acestui angajament cel mai bun fi și fiice ale poporului, în frunte cu comuniștii au plătit cu ani îndelungați de temniță și chiar cu viața lor. Din date necomplete reiese că în anii regimului burghez-moșieresc au fost arestați peste 75 de mii de oameni ai muncii pentru activitatea lor revoluționară. Mulți au căzut strîpuși de gloanțele pușoane-

lor de execuție sau asasașiți pe alte căi.

Neuitată va rămîne amintirea luptătorilor de frunte care și-au dat viața pentru libertatea și fericirea poporului: Ștefan Gheorghiu, Spiridon Vrîncanu, I. C. Frimu, Max Wechsler, Pandele Becheanu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu, Constantin Ivanus, Al. Constantin, Pavel Teacenco, Gheorghe Vasilescu-Vasile, Hais Lișji, Ion Fonașcu, Vasile Roșă, D. Pop, Douca Simo, Constantin David, Constantin Burcă, Bela Brainer, Ilie Pintilie, Nicolae Cristea, Petre Gheorghe, Filimon Sirbu și alții și și fiice devotate poporului. În memoria tuturor celor căzuți pentru marea cauză a socialismului, propun să păstrăm un moment de reculegere.

Tovarăși,

Făcînd în focul luptelor revoluționare din anii 1917—1920, Partidul Comunist din România este rezultatul unui în-

(Continuare în pag. 3-a)

ÎN ZIUA ANIVERSĂRII PARTIDULUI

Constructorii hidrocentralei „V. I. Lenin” au început turnarea betonului la baraj

În ziua în care poporul nostru a sărbătorit cea de a 35-a aniversare a înființării partidului nostru, constructorii hidrocentralei „V. I. Lenin” de la Blicaz au început turnarea betonului la marea baraj care va stăvili apele Bistriței.

Pentru turnarea barajului au fost necesare importante lucrări pregătitoare. Din stîncile de pe mările cu care trebuie să se înfrîntăse betonul și din albia Bistriței s-au excavat peste un milion metri cubi pămînt și piatră.

Pe cele două maluri ale rîului, la o înălțime de 150 de metri, s-au montat cu ajutorul specialiștilor din R.D. Germană 2 macarale funcționare cu o capacitate de 20 tone fiecare, cu ajutorul cărora se transportă betonul pînă la locul de turnare. Este în curs de montare a treia macara funcțională. Pentru prepararea betonului necesar barajului s-a construit o fabrică de beton complet automatizată cu o capacitate de 4.000 m.c. beton pe zi.

(Agerpres)

Să terminăm grabnic însămîntările!

Pe ogoarele regiunii Constanța

Cu forțe sporite

Pe țările cele gospodăriei colective și a colectivităților agricole din regiunea Constanța, muncile agricole de primăvară se apropie de sîrșit. Este un succes la care și-au dat o însemnată contribuție toate S.M.T.-urile din regiune. Pînă la această dată, mecanizatorii din 12 S.M.T. au reușit să-și îndeplinească și să-și depășească sarcinile de plan pentru campania agricolă din primăvara aceasta. Printre acestea se numără S.M.T. Castelu care și-a reabilitat planul în proporție de 124,74 la

Mecanizatori frunțași

Pe țările cele gospodăriei colective și a colectivităților agricole din regiunea Constanța, muncile agricole de primăvară se apropie de sîrșit. Este un succes la care și-au dat o însemnată contribuție toate S.M.T.-urile din regiune. Pînă la această dată, mecanizatorii din 12 S.M.T. au reușit să-și îndeplinească și să-și depășească sarcinile de plan pentru campania agricolă din primăvara aceasta. Printre acestea se numără S.M.T. Castelu care și-a reabilitat planul în proporție de 124,74 la

Cînd posibilitățile existente nu sînt bine folosite

Comitetul executiv al statului popular al raionului Suceava și secția agricolă au întocmit din timp planuri operative pe baza cărora s-au luat o serie de măsuri menite să asigure buna desfășurare a lucrărilor agricole de primăvară.

Vremea plînsnică din ultimele două săptămîni și organizarea celor peste 800 grupe de înfrăjurare au permis oamenilor muncii de pe ogoarele raionului Suceava să intensifice ritmul însămîntărilor. Ei au reușit să depășească simțitor viteza zilnică de lucru stabilită. Pînă la data de 3 mai, pe întreg raionul s-au însămîntat 21.150 ha, adică oca, 65 la sută din suprafața planificată.

Temperatura solului a permis semănatul porumbului. Fără a pierde nici o zi, țărani muncitori din comuna Răușeni și Costina au însămîntat pînă la acea dată 97 și respectiv 89 la sută din suprafețele destinate porumbului. Muncile agricole de primăvară se apropie de sîrșit și în comuna Dărmănești, Dumbrăveni, Mitocu Dragomirnei, Ipotești.

Nu mai că asemenea realizări nu s-au obținut în toate comunitățile raion. Dacă în toate comunitățile s-ar fi acordat atenția cuvenită înfrumusețării și urmăririi desfășurării muncilor agricole în cîmp, atunci și rezultatele dobîndite pînă la 3 mai ar fi fost foarte bune. Printre comunitățile care sînt în urmă în însămîntări se află și comuna Liteni. În comuna Liteni se putea foarte bine termina însămîntatul unor culturi din epoca I, ca floarea-soarelui, sfecla de zahăr, etc. Desi o mare parte de teren s-a sîvîntat mai repede și în co-

munități sunt suficiente mijloace — toțiș comitetul executiv al statului popular nu s-a preocupat de începerea însămîntărilor.

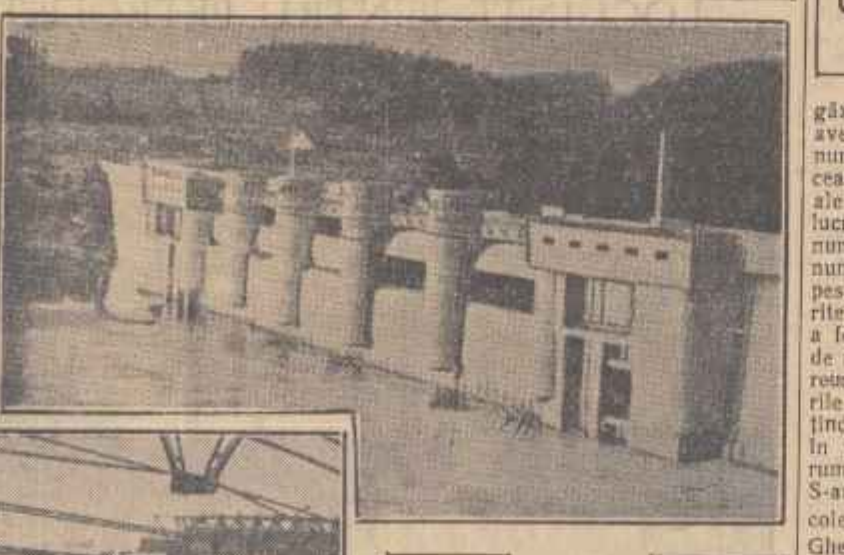
Nici alte comitete executive și organe agricole nu se preocupă de faptul perseverență de mobilizarea forțelor și mijloacelor existente la arăt și semănat. La Adîncata, numai 40—60 la sută din atelele existente au ieșit zilnic în cîmp, iar în comuna Bălăceanca, Iacobeni, Salcea, țărani muncitori nu sînt suficient îndrumați pentru a aplica regulile agrotehnice și să se înfrăjoreze pentru ca în felul acesta să poată termina cit mai repede însămîntările.

Din această cauză, în aceste comunități mai erau de însămîntat, la data de 3 mai, suprafețe însemnate cu orz, ovăz, floarea-soarelui și alte culturi.

Comitetele executive din comunitățile rămase în urmă cu însămîntările n-au luat nici pînă acum măsurile necesare pentru a pune capăt deficiențelor existente în privința folosirii forțelor și mijloacelor și a urmăririi cu simț de răspundere a desfășurării muncilor agricole. Or, tocmai acest fel de muncă a dus la situația că în aceste comunități cu posibilități și condiții bune de lucru, nu s-a însămîntat decît 45—57 la sută din suprafața planificată.

E de datorita organelor locale — de stat și agricole — din raionul Suceava să se treacă cu toată hotărîrea la folosirea deplină a tuturor posibilităților în vederea terminării grabnice a însămîntărilor de primăvară.

T. GODEANU
correspondent „România Libera” în regiunea Suceava

În munții păduroși ai Jeseu-kului, muncitori și tehnicieni specialiști au zăgăzuit apele sălbatice ale Moraviței (R. C.EHOSLOVACA), prin construirea unui puternic baraj.

În cliseul de sus: Barajul de la Krazberk pe râul Moravija.

În anul primului cincinal, în R. D. GERMANIA au fost construite 1384 de nave la marile șantiere de pe coasta Baltice și din interiorul țării.

Cliseul din stînga arată un cargobot de 10.000 tone înalt de lansare, construit la șantierul naval din Rostock.

știa, S.M.T. Pantelimon, Topraisar Chirnojeni și altele. Printre mecanizatorii frunțași în campania agricolă din primăvară aceasta se numără tractoriștii din brigada I de la S.M.T. Castelu condusă de Ion Mihai, care și-a îndeplinit planul în proporție de 175 la sută, cei din brigăzile conduse de Curtai Iala de la S.M.T. Cobadin, Gheorghe Lupu de la S.M.T. Chirnojeni și alții. Terminînd cu succes muncile de însămîntare, ei au trecut la executarea lucrărilor de întreținere a culturilor prășitoare.

NOUL COMBINAT ALIMENTAR DIN TULCEA

9 MAI 1957

Să conducem cu competență ECONOMIA LOCALĂ

Valorificarea deșeurilor

În regiunea Stalin există numeroase întreprinderi industriale de interes republican. Din acest motiv, valorificarea deșeurilor provenite de la aceste întreprinderi în industria locală este o problemă principală în această regiune.

Interviu cu tov. ALEX. CIRDAN, vicepreședinte al comitetului executiv al statului popular regional Stalin

Întâi numai câteva exemple care arată pe de o parte posibilitățile largi de creștere a producției bunurilor de larg consum pe baza valorificării deșeurilor și pe de altă parte lipsa de preocupare față de această problemă.

— În urma sprâjnului acordat de întreprinderi industriale de interes republican. Din acest motiv, valorificarea deșeurilor provenite de la aceste întreprinderi în industria locală este o problemă principală în această regiune.

— În urma sprâjnului acordat de întreprinderi industriale de interes republican. Din acest motiv, valorificarea deșeurilor provenite de la aceste întreprinderi în industria locală este o problemă principală în această regiune.

— În urma sprâjnului acordat de întreprinderi industriale de interes republican. Din acest motiv, valorificarea deșeurilor provenite de la aceste întreprinderi în industria locală este o problemă principală în această regiune.

Combinatul de pește și semiconserva din Tulcea este una din cele mai moderne întreprinderi de acest gen.

Noutăți din stațiunile balneo-climaterice

S-A REDESCHIS STAȚIUNEA STINA DE VALE

Situată într-una din cele mai pitorești locuri din țară stațiunea balneo-climaterică Stina de Vale din regiunea Oradea și-a reluat activitatea.

poziție cea mai modernă aparatură și vor aplica cele mai noi metode de tratament la secchele de polionieli.

CONSTRUCȚII ȘI AMENAJARI MODERNE LA EFORIE

Fauna băilor de nămol din stațiunea balneară Eforie, de pe litoralul mării, este de mult cunoscută.

SANATORIU MODEL PENTRU TRATAREA SECHELELOR DE POLIONIELITĂ

La băile diatermale „I. Mal”-Victoria de lângă Oradea se amenajează un sanatoriu model pentru tratarea secchelelor de polionieli.

Tot în stațiunea Eforie este în curs de construcție clădirile noilor băi reci de nămol, cu o capacitate de 4500 tratamente zilnic.

DIN SĂLILE TRIBUNALELOR

Pentru acte de huliganism

După ce a consumat băntură în localitate „Munca” din Piatra-Neamț, Săndu Vasiliu și Manea Enăscu au săvârșit huliganism, provocând scandal și aruncând cu scamele în ceilalți comunații din local.

De ce n-ajungeau banii la destinație

Celățeni din raza oficiului P.T.T.R. Peregu Mic, raionul Arad, au seșat în mai multe rânduri cu banii trimiși prin poștă nu ajungeau la destinație.

Condamnați pentru operațiuni frauduloase

Dumitrescu Vasile și Cucu Alexandru, primul contabil șef, iar al doilea casier pe sanitarul „Galbeni” din orașul Piatra-Neamț, au săvârșit operațiuni frauduloase însumând la suma de 304.837 lei.

Nu și-au putut atinge scopul...

Virgil Ghiță, gestionar la depozitul cooperativ din comuna Pleșița, raionul Pleșița, Maria Ghimbiș, raionul Pleșița, au săvârșit operațiuni frauduloase însumând la suma de 304.837 lei.

Ce se întâmplă când ești „avansat”?

Locuitorii orașului Roman au avut acum câteva luni de zile o mare bucurie. Orașul lor a fost „avansat”. Pe bună dreptate. În ultimii ani orașul a crescut, îmbogățindu-se cu noi fabrici, cu blocuri de locuințe, cu magazine.

Secția Prevederi sociale nr. 12221- Către SEATUL POPULAR AL ORAȘULUI ROMAN

Nu mai depindeți de noi frațiori. Sîntem doar pe picior de egalitate. Descurcați-vă singuri.

CRONICA CINEMATOGRAFICA

Varietatea comicalui în filmul „A 12-a noapte”

Cinematografia sovietică omagiază memoria marelui William Shakespeare, la cea de a 340-a comemorare a morții sale.

o roagă să-și scoată vălul, fiindcă nu cunoaște decât portretul femeii dorite de stăpînul său, ea își ridică lăcră de frumusețe dezvelind un chip de o frumusețe pură, luminat de un zâmbet ispititor — spre admirația multă a pajului — cu întrebarea șăgălucă dacă portretul seamănă cu originalul.

galbene încrucișate, Maria (A. Liseanșkaia), camarista Oliviei, are un umor popular direct, iar bufonul Peste, poate cel mai puțin comic dintre bufonii lui Shakespeare, capătă și în interpretarea lui Boris Freindlich, alții ironia curajoasă, cîi și surzitul înlept, slotoagîndurilor.

vădarea lui în halul în care se află și o ocazie de copilărie ilaritate. Nici regional, nici interpretat n-au fost încă vreun oficiu comic. La fel și tratată și ultima apariție a lui

Virgil Ghiță, gestionar la depozitul cooperativ din comuna Pleșița, raionul Pleșița, Maria Ghimbiș, raionul Pleșița, au săvârșit operațiuni frauduloase însumând la suma de 304.837 lei.

Nicolae Bălcescu, figura cea mai luminoasă a revoluției din 1848 din cele două principate române, lărgind cererea formulată de M. Kogălniceanu în broșura sa „Derințele partidei naționale în Moldova” spunea în 1850: „Vrem să fim o națiune una, puternică și liberă prin dreptul și datorită noastră, pentru binele nostru și al celorlalte nații, căci vom feriștea noastră și avem o misiune să împlinim în omenire”.

Independența față de imperiul otoman era dorită în acel timp într-un fel sau altul, desigur în conformitate cu interesele lor, de toate clasele și părțile societății românești.

Independența față de imperiul otoman era dorită în acel timp într-un fel sau altul, desigur în conformitate cu interesele lor, de toate clasele și părțile societății românești.

Independența față de imperiul otoman era dorită în acel timp într-un fel sau altul, desigur în conformitate cu interesele lor, de toate clasele și părțile societății românești.

Independența față de imperiul otoman era dorită în acel timp într-un fel sau altul, desigur în conformitate cu interesele lor, de toate clasele și părțile societății românești.

Manifestări muzicale în Capitală

Miercuri 9 mai, ora 20, în sala Ateneului R.P.R., recital dat de pianista Sylvia Șerbescu, artistă emerită a R.P.R., laureată a Premiului de Stat (solist: Mihai Constantinescu).

Simbătă 12 mai, ora 20 și duminică 13 mai, ora 11, în sala Ateneului R.P.R., concertul simfonic al Filarmonicii de Stat „George Enescu”.

Miercuri 9 mai, ora 20, în sala Dalles recital de muzică și poezie dat de doamna Nineta Stoica cu concursul maestrului Ion Mălulescu.

Duminică 13 mai, ora 20, în sala Ateneului R.P.R., concert comemorativ consacrat operei lui GEORGE ENESCU.

Joi 10 mai, ora 17, în sala Dalles concert-lecție cu subiectul „SCHUBERT”. Conferențiar: Dan Spătaru.

Luni 14 mai, ora 20, în sala Ateneului R.P.R., concert dat de corul Filarmonicii de Stat „George Enescu” condus de D. D. Botez.

Joi 10 mai, ora 19,45, în sala Ateneului R.P.R., concertul Orchestrei de Studio Radio. Dirijor: Mendel Rodan.

Simbătă 12 mai, ora 17, în sala Dalles concert-lecție cu subiectul „CEAI ROVSKI”. Conferențiar: L. C. Spiru.

Muncitorii petroliferi din Oltenia ca și toți oamenii muncii din patria noastră se bucură de condiții de trai din ce în ce mai bune.

Ca regizor, Iakov Frid a lucrat mult asupra caracterelor și cu adîncă înțelegere a particularităților acestei comedii a nuanțat comical în raport cu psihologia și temperamentul fiecărui personaj.

Valentin Silvestru

Interviul acordat de Iosip Broz Tito unui reprezentant al ziarului „Le Monde”

PARIS 8 (Agerpres). — Ziarul „Le Monde” a publicat interviul acordat unui reprezentant al ziarului de către Iosip Broz Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia. Răspunzând la întrebarea cu privire la „schimbările care au avut loc în Uniunea Sovietică”, Tito a spus că, după părerea sa, aceste schimbări „au o mare însemnătate atât pentru viitorul Uniunii Sovietice cât și pentru viitorul celorlalte țări socialiste și al lumii în general, deoarece folosirea unor noi metode în relațiile internaționale poate contribui la consolidarea păcii. Tocmai în felul acesta a abordat această problemă Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice”.

După ce a arătat că „anumite persoane din Occident manifestă scepticism față de noua situație și vor să vadă în ea numai o manevră tactică”, Tito a spus: „Aceasta este o eroare fundamentală”.

Referindu-se în continuare la problema democrației, Tito a declarat: „Nici eu și nici nimeni dintr-un grup nu credem că numai sistemul mai multor partide permite libera exprimare a opiniei... Consider că o discuție liberă este pe deplin posibilă în cadrul unui sistem ca al nostru, precum și în celelalte țări socialiste. Cea mai democratică metodă constă în adoptarea părerii deja formulate a majorității”.

Fiind întrebat dacă consideră că sistemul existent în Iugoslavia „funcționează normal”, Tito a spus: „Da, sistemul funcționează normal. În secolul al XX-lea, oamenii au început să se gândească la un sistem în care oamenii să nu se poată spune nici odată despre o societate omenească că a atins perfecțiunea, deoarece în permanență apar elemente noi care obligă oamenii să caute metode noi. Societățile omenești nu sînt statice. Viața este în permanență mișcare. În afară de înțelegerea și simțirea nevoia unor schimbări esențiale, aceasta nu înseamnă că sistemul nostru este static. Orice societate omenească — în special societatea socialistă — vorbește despre sistemul nostru — se organizează în interior în funcție de nivelul conștiinței pe care l-a atins și în funcție de posibilitățile economice”.

În continuare corespondentul ziarului „Le Monde” a pus următoarea întrebare: „Este oare posibil, după părerea dvs., să se pună de acord drepturile omului proclamate de Revoluția Franceză din anul 1789 cu cerințele societății socialiste?” Fără a dori să filosofeze vreau să întreb: care sînt, după părerea dvs., trăsăturile caracteristice prin care se distinge, dacă se poate spune astfel, umanismul occidental de umanismul marxist?” Răspunzând la această întrebare Tito a spus: „Văd o mare deosebire în viitorul apropiat, precum și într-o perspectivă mai îndepărtată. Umanismul occidental este mai degrabă o declarație de intenții. El nu este în armonie cu sis-

temul economic, cu posibilitățile pentru fiecare de a-și exercita drepturile în acest sistem. În prezent nici o țară socialistă nu are încă condițiile materiale care să permită retribuirea (locuitorilor) omului numai după muncă și după nevoile sale... Pe primul plan rămân încă nevoile societății. Dar există perspectiva socialistă și noi ne aflăm pe drumul care duce la realizarea deplină a drepturilor omului și a drepturilor societății. Perspectiva occidentală nu asigură această posibilitate”.

La întrebarea dacă occidentalii „au văd de exemplu în vedere Franța, Anglia, sau chiar S.U.A.”, se află pe calea spre socialism și dacă vor fi necesare „revoluții sîngeroase” sau „evoluția poate duce la contopirea Răsăritului și Apusului”, Tito a răspuns: „Nici vărsarea de sînge, nici baricadele nu sînt necesare pentru a realiza schimbarea sistemului. Consider că aceasta se poate realiza pe deplin prin evoluție, prin lupta politică-parlamentară și de alt fel. Dar simțul acestei evoluții depinde în multe privințe de condițiile economice în care trăiește poporul, de nivelul conștiinței sale și de puterea sa. El depinde de asemenea de nivelul de conștiință al conducătorilor săi care trebuie să ia măsururile necesare”.

„Știu că în Franța, America, Anglia și în celelalte țări occidentale există elemente socialiste despre care pot spune că sînt elemente socialiste consistente. Țărilor occidentale le este, fără îndoială, mai ușor să obțină instaurarea orînduirii care a fost deja instaurată de unele țări mai însoțite, adică orînduirea socialistă. Aceasta trebuie să se întîmpe neapărat mai devreme sau mai tîrziu, deoarece mijloacele de producție scapă tot mai mult din mâinile proprietarilor particulari și sînt naționalizate fie în cadrul capitalismului de stat, fie în forme socialiste”.

Răspunzând în continuare la întrebarea dacă consideră posibilă crearea unei „internaționale noi care să poată uni partidele comuniste și socialiste”, Tito a spus: „După desființarea Cominformului nici nu poate fi vorba despre crearea unei noi organizații cu posibilități de largire și cu un caracter analog. Situația în lume se caracterizează prin următoarele: La Răsărit există țări socialiste în care se află la putere comunistii, iar în statele occidentale există partide comuniste și socialiste. Intre aceste partide pot avea loc întîlniri cu caracter consultativ în privința studierii situației internaționale, în vederea schimbului experienței deosebite. Există totuși o mare deosebire între aceste grupuri de comunisti și cele care există în cadrul unui alt sistem, trebuie să lupte pe cale parlamentară și prin diferite alte mijloace pentru cucerirea majorității — dacă pot face acest lucru. De aceea astăzi nu poate exista o internațio-

nală formată a' din partidele comuniste care se află la putere și din cele care nu se află la putere. Dar sînt necesare contacte între aceste organizații în special între organizațiile din Răsărit pentru generalizarea experienței lor. Se poate lua de exemplu, de la U.R.S.S., Cehoslovacia sau Iugoslavia tot ceea ce are mai bun, cu condiția însă, ca aceasta să se facă liber, fără nici un fel de constrîngere. Construirea socialismului, a comunismului, crearea unui nou stat socialist, înțind seama de trăsăturile specifice, caracteristice fiecărei țări, constituie o acțiune prea complexă pentru ca o organizație internațională să fie capabilă să hotărîască ce trebuie să se facă într-un loc sau în altul. Este însă de sine înțeles că trebuie să existe o solidaritate internațională, trebuie să fie stabilite contacte între partidele comuniste și socialiste, ca și între acestea și orice organizații progresiste din lume în vederea unui schimb de păreri cu privire la diferitele probleme cu caracter general care le interesează. Tocmai pe această cale pot fi realizate noi succese în lume”.

Fiind întrebat asupra întîlnirilor politice însoțite în privința proiectului creării unei Federații balcanice „asa cum a fost proiectată în anul 1948”, Tito a spus: „Nu avem nici un fel de intenții, deoarece Federația balcanică nu este deloc actuală. O astfel de politică nu ar fi nici realistă, nici utilă. Ea ar putea numai să complice situația în această regiune, în Europa și chiar în întreaga lume. De aceea nici nu ne gîndim la ceva asemănător”.

Explicînd în continuare, la cererea corespondentului ziarului „Le Monde”, poziția Iugoslaviei față de pactul balcanic care, în afară de Iugoslavia, a fost semnat de Grecia și Turcia, Tito a spus: „Continuăm să considerăm că trebuie aprofundate relațiile cu Grecia și Turcia în ciuda divergențelor care au apărut între ele. Pactul balcanic ne-a permis în realitate să lărgim colaborarea noastră dincolo de limitele acordurilor militare inițiale și să îmbunătățim relațiile noastre reciproce. Relațiile noastre cu Grecia sînt foarte bune și sînt îmbunătățite pe zi ce trece. Sperăm că și relațiile noastre cu Turcia se vor dezvolta în spiritul prieteniei. Răspunzînd la o altă întrebare, Tito a arătat că Iugoslavia se străduiește să contribuie la îmbunătățirea relațiilor greco-turce și că în această privință s-a și obținut rezultate pozitive”.

Încheiere, I s-a pus președintelui Tito următoarea întrebare: „În cazul că poate fi realizată o solidaritate deplină a celor trei țări considerate oare dvs. că participarea Greciei și Turciei la pactul atlantic poate pune o problemă în fața Iugoslaviei?” La această întrebare Tito a răspuns: „Aceasta depinde de tendințele pactului atlantic și de caracterul pe care îl va avea în viitor”.

Parlamentari sovietici oaspeți în țări străine

In Belgia

ANVERS 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 mai, delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. în frunte cu V. T. Latis, care se află în Belgia la invitația Parlamentului belgian, a vizitat Muzeul Congo-ului belgian în apropiere de Bruxelles.

În dimineața zilei de 7 mai oaspeții au vizitat firma de construcții navale „Böel” din orașul Tamise. Oaspeții sovietici au examinat diferite secții, precum și mozaicurile „Iakov Sverdlov” și „Stalinavski”.

In Suedia

STOCKHOLM 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 mai a sosit la Stockholm delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. în frunte cu A. P. Volkov, președintele Sovietului Liniilor de Transporturi Sovietice. Delegația parlamentară sovietică vizitează Suedia ca răspuns la vizita făcută de delegația Riksdagului suedez în U.R.S.S. în luna iunie 1955.

Pe aeroportul Bromma, delegația sovietică a fost întâmpinată de J. Peryvall, președintele primei Camere a Riksdagului, G. Nilsson, președintele celei de a doua Camere a Riksdagului, și de numeroase alte personalități oficiale.

În numele Riksdagului suedez, delegația sovietică a fost salutată de Gustaf Nilsson, președintele celei de a doua Camere a Riksdagului, care a vizitat anul trecut U.R.S.S. în fruntea delegației parlamentare suedeze.

A răspuns A. P. Volkov, conducătorul delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a vorbit în numele membrilor delegației. Exprimîndu-și recunoștința față de invitația făcută de guvernul suedez, el a spus că între Uniunea Sovietică și Suedia s-au stabilit de mult relații de bună vecinătate. Menținerea unor asemenea relații corespunde nu numai intereselor naționale ale popoarelor noastre, ci și intereselor menținerii și întăririi păcii. Îndeseori în partea de nord a Europei. Sperăm, a declarat în continuare A. P. Volkov, că vizita de răspuns a delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. va contribui la lărgirea și întărirea legăturilor de prietenie.

În încheierea cuvîntării sale A. P. Volkov a transmis poporului suedez un salut sincer și urări de prosperitate.

Vizita socialistilor francezi la Leningrad

LENINGRAD 8 (Agerpres). — TASS transmite: Grupul de membri ai delegației partidului socialist francez, condus de Pierre Commin, secretar general al S.F.I.O. care se află la Leningrad, a făcut la 7 mai o vizită lui K. I. Smirnov, președintele Comitetului executiv al Sovietului orășenesc Leningrad de deputați ai orașului. Oaspeții au vizitat în cursul zilei fabrica de produse de cofetărie „Mikoian”. El au vizitat atelierul, au stat de vorbă cu muncitorii, interesîndu-se de condițiile de viață, salarii, asigurări sociale. Lucrătorii din fabrică s-au interesat de rîndul lor de legislația muncii din Franța, de sistemul asigurărilor sociale, de asistența medicală a oamenilor muncii, de sistemul concediilor, salariilor. La toate aceste întrebări au răspuns membrii delegației.

Răsfoind presa străină

Relațiile comerciale romino-italiene

În timpul vizitei tovarășului Marcel Popescu ministrul Comerțului Exterior în Italia, ziarul italian „Avanti” a publicat numeroase articole, fotografii și informații despre posibilitățile largirii relațiilor comerciale dintre Italia și țara noastră. La 26 aprilie ziarul „IL GIORNALE D'ITALIA” care aparține la Roma, a publicat articolul: „Mari posibilități de intensificare a schimburilor comerciale italo-române”, semnat de tovarășul Marcel Popescu. În aceeași zi, „Il Giornale d'Italia” a publicat o fotografie a delegației romine participante la Tîrgul de mostre de la Milano. Fotografia este însoțită de următoarea explicație: „Ministrul Comerțului Exterior din România, excelența sa Marcel Popescu, a fost prezent în mod oficial la Tîrgul de la Milano de către ministrul Comerțului Exterior din Italia, dl. Mattareo”.

Într-un articol publicat la 21 aprilie sub titlul „O scurtă călătorie în Răsărit la Apus” care este al 24-lea tîrg de la Milano” ziarul „AVANTI”, după ce arată că Tîrgul de la Milano este pentru țara noastră o bază de plecare pentru intensificarea relațiilor comerciale cu țările apusene, scrie: „Participarea țării noastre la Tîrgul de la Milano nu e inspirată de motive propagandistice, ci pur comerciale. Ele consideră, deci, că faza începuturilor, necesară din punct de

Scurte știri externe

PROGRAM TELEVAZAT IN ANGLIA CONSACRAT VIZITEI CONDUCATORILOR SOVIETICI

LONDRA. — Agerpres: În seara zilei de 7 mai societatea britanică de radiodifuziune (BBC) a transmis un program televizat consacrat vizitei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Anglia. Programul a cuprins numeroase episoade ale acestei călătorii. Au fost înfățișate printre altele aspecte ilustrînd felul în care au întîmpinat englezii pe oaspeții sovietici. Programul a cuprins și asemenea fragmente ale jurnalelor și documentarelor cinematografice ilustrînd participarea U.R.S.S. și Angliei la lupta comună împotriva trupelor hitleriste în cel de al doilea război mondial. Au fost prezentate de asemenea realizările obținute de Uniunea Sovietică în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pacifice.

Programul s-a încheiat cu cuvintele rostite de primul ministru Eden, în cuvîntarea sa radiodifuzată. În care a subliniat însemnătatea vizitei conducătorilor sovietici în Anglia pentru dezvoltarea continuă a relațiilor internaționale.

SCHIMB TEMPORAR DE TABLOURI ALE LUI REMBRANDT ÎNTRE U.R.S.S. ȘI OLANDA

MOSCOVA. — TASS: În Uniunea Sovietică se fac pregătiri pentru schimbarea celor de a 350-a aniversării a nașterii ilustrului pictor olandez Rembrandt.

La 7 mai la Ministerul Culturii al U.R.S.S. a fost semnat protocolul cu privire la un schimb temporar de tablouri ale lui Rembrandt între U.R.S.S. și Olanda. La Moscova și Leningrad li s-au expus șase tablouri ale lui Rembrandt aduse din Olanda, în același timp la Amsterdam și Rotterdam vor fi expuse tablouri aparținînd Muzeului Ermitaj din Leningrad.

IN ULTIMELE 48 DE ORE, CIOCNIRI SINGEROASE ÎN ALGERIA

ALGER. — Agerpres: Agențiile de presă anunță că pe teritoriul algerian au avut loc în ultimele 48 de ore ciocniri sîngeroase între unități franceze și grupuri de algerieni. În departamentul Constantine au fost ucisți 73 de algerieni. În apropiere de orașul Batna din Munții Aures, francezii au împușcat 20 de algerieni. Cea mai sîngeroasă luptă a avut loc în partea de vest a Algeriei în regiunea dintre Oran și frontiera marocană. Folosind

BEIRUT — Agerpres: Ziarul „Al Ahbar” relatează că după recenta sesiune a Consiliului pactului militar de la Bagdad au fost date în vîlleag noi planuri de atragere a Libanului în acest pact. Aceste țări li se propune să facă parte din Comisia economică a pactului de la Bagdad și să consimță ca în Beirut să se înființeze un birou pentru lupta împotriva „activității subversive”, respectiv împotriva activității desăvîrșite de adversarii pactului de la Bagdad.

O NOUA ÎNCERCARE DE ATRAGERE A LIBANULUI ÎN PACTUL DE LA BAGDAD

Ziarul arată că opinia publică din Liban respinge cu indignare aceste planuri. În cadrul recentei ședințe a Comisiei pentru Afacerile Externe a parlamentului libanez, care a avut loc la 5 mai, membrii comisiei au declarat că sînt împotriva oricărei participări a Libanului la pactul de la Bagdad.

ÎNTEVAZĂRINDURI

- La 7 mai a.c. Barbu Zaharescu, ambasadorul R.P.R. în Turcia, a prezentat scrisorile de acreditare președintelui Republicii Turce, Gelal Bayar. (Agerpres).
- Ziarul „Jenminjibao” a publicat un articol de fond consacrat împlinirii a 35 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România. (China Nouă)
- Consiliul de Stat al R. P. Polone a eliberat pe Jakob Berman din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Consiliul de Stat l-a numit pe Eugeniusz Stawinski, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. (P.A.P.)
- La Belgrad va avea loc în luna iunie o conferință mondială a specialiștilor în domeniul economiei energetice, la care urmează să participe 1.500 de oameni de știință și economiști, reprezentînd 40 de țări. (Tanjug)
- La 13 mai se vor inaugura linile aeriene Berlin-Sofia și Berlin-București. Flotele din cele două țări va fi parcursă în cinci ore, cu escala la Praga și Budapesta. (A.D.N.)
- 50 de reprezentanți de seamă ai vieții publice din S.U.A. au cerut președintelui Eisenhower interzicerea unei serii de experiențe cu bomba cu hidrogen și obținerea unui acord cu privire la interzicerea unor astfel de experiențe pe calea tratativelor cu alte țări. (TASS)
- Cel de al doilea congres al ziaristilor cehoslovaci va avea loc la Praga la 10-11 iunie. (Ceteka)
- O delegație a Federației ziaristilor Iugoslavi a plecat la Praga în invitația Asociației ziaristilor cehoslovaci. (Tanjug)
- Parlamentul indian a votat o lege conform căreia și femele au căpătat dreptul la moștenirea lăsată de părinți. De asemenea, noua lege prevede că văduvele vor avea de acum înainte dreptul la moștenirea lăsată de soții lor. (France Presse)
- Djandana, ministrul pentru problemele planificării de stat, a anunțat că guvernul indonezian va lua în cîrîin în discuție proiectul primului plan cincinal al țării. (Agerpres)
- La 7 mai a sosit în „vizită” în portul Haifa un crucișător greu american. (Agerpres)
- Orășelul Simokawa de pe teritoriul insulei Hokkaido (Japonia) a fost aproape complet distrus de un incendiu. (Reuter)

Colaborare între Partidul Comunist din Olanda și Uniunea socialistă olandeză

HAGA 8 (Agerpres). — Ziarul „De Waarheid” a dat publicității comunicatul comun al conducerii Uniunii socialiste și al Biroului Politic al Partidului Comunist din Olanda. În comunicat se spune că ambele partide „se vor abține în interesele luptei pentru pace și socialism de a atacuri reciproce” și vor căuta să reglementeze problemele litigioase pe baza principiilor marxist-leniniste. Ziarul „De Waarheid” va crea o rubrică specială în care Uniunea socialistă va avea posibilitatea de a-și expune punctul său de vedere.

Uniunea socialistă „consideră ca o sarcină a sa să contribuie la crearea unor condiții favorabile pentru întărirea înțelegerii reciproce și a colaborării, pentru a se ajunge la unitatea clasei muncitoare și a tuturor celorlora care se orientează spre o politică de stînga în Olanda”. În acest scop Uniunea socialistă renunță de a propune o listă proprie de candidați în apropiatele alegeri parlamentare din Olanda.

Ambele partide consideră că hotărîrea adoptată de ele „poate contribui la îmbunătățirea relațiilor în mișcarea muncitorească olandeză”.

Libertate lui Morton Sobell

PARIS 8 (Agerpres). — La Paris a avut loc o reuniune la care a luat cuvîntul Rose Sobell, mama lui Morton Sobell, coacuzat în procesul soților Rosenberg, care îspășesc o condamnare la 30 ani închisoare — fără ca vreo acuzaare precisă să se fi putut aduce împotriva lui. Rose Sobell a descris îngrozitoare condiții în care trăiește în închisoare. În închisoarea Alcatraz, unde sînt deținuți criminalii recidiviști bătînduși deosebit de primejdios și dezecubilați.

Personale prezente la reuniunea care a fost prezidată de cunoscutul publicist Emile Kahn, au hotărît să întreprindă toate demersurile posibile și să recurgă la noi acțiuni pentru a obține punerea în libertate a lui Morton Sobell.

La a 11-a aniversare a eliberării Cehoslovaciei Zile de mai în țara prietenă

În mai Praga atinge apogeul frumuseții sale. Sînt razele soarelui primăvara, din numeroasele turle vîrzăle zecilor de edificii se înalță în văzduh stîlpuri de fum, care se pierd în ceața ușoară, ce se ridică din albia Vltaviei. Privită de pe parapetul stînelor vechi cetăți istorice a Vîșegradului, al impresia că-ți răsuna în urechi acordurile nemuritoare poem închinat de Smelana. Fluvîniul iubit, care minunată parte, în care, după tumultul luptei cu stîncile Vîșegradului, urmează măiestrosul triumf al victoriei, care-ți deschide vad în continuare. În același timp, în lumina d'îuză crează de ceața Vltaviei, de ceață parte a fluvîniului, în depărtare ca desemnat pe o pinză uriașă, se desprind contururile fostei rivale, Hradcany, cetatea de scaun a numeroșii regi și împărați, astăzi locul de muncă a președinților noii Cehoslovacii, reprezentanți ai clasei ei muncitoare.

Dacă coborî, apoi, în zilele de mai, în albia Vltaviei, pe insulele ei din chiar centrul orașului și de acîl privi în sus spre colina Petrinului, te întîmpină peste tot marea albă cu nuanțe roze a florilor, cu care s-au împodobit castanii și ciresii, împreună fiind străvechiului oraș de piatră ceva din imaginea de peisaj a livezii re-născută din amorțeața terții.

Într-un asemenea mai, al anului 1945, în ziua de 9 a acestei luni, după un marș istoric, întorcîndu-se din lăta Berlinului captivat pentru a sări în ajutorul populației pragașe răsculate, și-au făcut intrarea în oraș trupele sovietice conduse de mareșalul Koniiev, aducînd prin eliberarea Pragai, eliberarea întregii țări de sub sîngeroasa ocupație hitleristă. Și nu s-ar fi potrivit un mai simbolic și mișcător semn de recunoștință pentru eliberatori, ca cel ridicat de populația Pra-

gii: în vechiul cartier muncitoresc al Smichovului, la poalele colinei Petrin, pe un soclu înalt de piatră purtînd înscris în jurul său numele primilor oștazi sovietici căzuți pentru salvarea Pragai usată distrugerii, a fost înălțat primul tîmboț sovietic, care și-a tăiat intrarea în oraș, și-și fiecare an, în ziua de 9 mai, acest original monument este acoperit cu coroanele și jerbe de flori multicolore, cu care instituțiile, organizațiile din Praga și simplii ei cetățeni cinstește memoria celor, ce prin jertfa lor, le-au dat posibilitatea să nu înceapă azi la fîntîna vechii noi.

Această slăvire a memoriei celor ce și-au dat viața în zilele de mai ale anului 1945, se completează cu un alt aspect impresionant, din aproape fiecare stradă a Pragai. Pe locurile unde în zilele revoluției pragașe din 5 mai au fost răsuși de gloanțele hitleriste cei mai buni fii ai poporului, părinți, copii, soții și logodnice îndoliate au fixat tăbăle de metal, cele mai multe cu fotografia persoanei iubite, care — în cuvinte lapidare dar măcătoare — vor aminti deapuri pretul scump plătit pentru libertate. Sub astfel de tăbăle, vei găsi întoldeuna cite o mică coroană de flori artificiale. Dar în zilele aniversării eliberării patriei, aceste locuri de pietate se însuflețesc. Membrii familiilor, prietenii și cetățenii din vecinătate de prun buchetele din primele flori de primăvară. Sub unele tăbăle se află lumînări sau candelă. Lîngă ele este un sau doi pionieri strălucite necicași. Doar cravata roșie înfîlî în vînt, este onorul generației care s-a născut, în cea mai mare parte în anii de suferință ai ocupației, dar care se ridică sub soarele noiiu regim.

În aceste zile de aduceri amînte, gîndurile te poartă și-n celălalt capăt

al Cehoslovaciei. Aci, în chiar inima Slovaciei, în regiunea Banška Bistrica, a izbucnit în 1 august 1944 cunoscuta răscoală a poporului slovac, una din cele mai mărețe pagini din lupta acestuia pentru libertate. La ajutorul partizanilor sovietici în această răscoală și al armatei regulate sovietice, care intră în Slovacia în primăvara anului 1945, s-a adăugat și cel al armatei romine, care în urmărirea cîmpului comun, pătrunde alături de oștile sovietice, în mistuna lor eliberatoare, și pe pîmîntul Cehoslovaciei. Mărturia contribuției armatei romine la eliberarea Cehoslovaciei este înscrisă pe numeroasele monumente ridicate în amintirea soldaților și ofițerilor căzuți în lupte de-a-lungul parcursului străbătut de aceasta. Lîngă renumita stațiune Piestany se află cel mai mare dintre aceste monumente, un soclu înalt de granit, pe care s-a săpat denumirea unităților participante la luptele pentru eliberarea Cehoslovaciei. Monumente mai mari sau mai mici, din piatră sau din lemn, unele în mijlocul stîlelor, altele la marginea de drum, se întind pînă în inima Moraviei. Nu departe de orașul Jihlava, la chiar marginea soselei, o lespede de piatră amintesc că pe aceste locuri îndepărtate o unitate rominească a lăsat peste o sulă de jertfe. Treptătorul, oricî de grabit ar fi, micărc pentru o clipă eugeții la temeiniciei prietenilor durată prin singele a mil și mil de ostași romini, care și-au vărsat sîngele pe pîmînt cehoslovac.

„Popoarele Cehoslovaciei păstrează cu grijă orice mărturie a trecutului lor de luptă. Numeroase pagini de istorie pot fi reconstituite urmînd prin vechi castele, pe sub arcadele medievale ale construcțiilor datînd din acea epocă, descîrînd inscripții pe chiar zidurile între care se hotără soarta mil-

toare sau o fabrică, sînt producătoare a 15 miliarde kw energie electrică. Aceasta producție, de peste 1000 kw. de cap de locuitor, vorbește de la sine. Intre altele, deserve înaltul nivel cultural al unei țări, care-și electrifică în prezent întregul teritoriu.

Și mai departe zău — ea va veni încă în cursul acestui cincinal — cînd pe baza importantelor resurse proprii de uraniu și a ajutorului tehnic francez al oamenilor sovietici, R. Cehoslovaci va înălța prima sa centrală electrică, care va folosi forța atomului descălușat.

Cu o astfel de puternică bază energetică, cu destule resurse proprii de materii prime și mai ales cu mari posibilități de import, nu mai surprinde faptul că fabricile și uzinele din Witkovice, Pizen, Brno sau Blansko produc ceea mare varietate de mașini, care a făcut cunoscut Cehoslovacia în întreaga lume. Motocicleta „Jawa” și-a câștigat de mult un prestigiu mondial, iar utilajele cehoslovace, sînt tot mai mult prețiate oțelurilor țării capitaliste dintre cele mai dezvoltate, pe piețele statelor care, scuturînd jugul colonial au pornit pe calea propriei industrializări.

Pentru a cunoaște Cehoslovacia trebuie să poposești însă și-n satetele ei. „Apropierea satului de oraș” își pierde aici semnificația cu care sîntem obișnuiți. Parcurgînd drumul cu mașina îndeseori în regiunile cehe, din raza vizuală nu-ți dispar niciodată așezămintele omenești. Micul, dar dese, satetele cehoslovace au făcut pași uriași spre urbanitate. Palele pe acoperiș mai pot fi întîlnite, pe ici colo doar prin Slovacia, care mîntură și ea cu hotărîre ultimele vestigii ale trecutului. Printre casele, unele cu 1-2 etaje, zăresci adesea cîștii fabricii. Te surprinde numărul mare al antenelor de radio, printre care numeroase sînt cele ale aparaturilor de televiziune. Dacă pătrunzi în case, te izbești numărul însemnat al sobolei de gîlă electrice, nu rareori, într-un colț al camerei zăresci pianul și de cele mai multe ori cite o bibliotecă, în care sînt rîndurile și proza lui Balzac și poezia lui Nevala.